

Geachte Statenleden,

BAJK en ZLTO hebben een 10 puntenplan gemaakt en twee voorbeelden uitgewerkt om te laten zien wat de impact is van alle stikstofregels op het bedrijf en hoe wij tegen de nieuwe regels aankijken.

Dit willen we graag aan u aanbieden.

Met vriendelijke groet,
Namens het bestuur van BAJK en ZLTO

W.T.G. (Wim) Bens MBA, Bestuursvoorzitter
www.zlto.nl/e-maildisclaimer

ZLTO Onderwijsboulevard 225, 5223 DE 's-Hertogenbosch | Postbus 100, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Situatie van een varkenshouder met 3.000 vleesvarkens

Een varkenshouder heeft vier stallen waarvan twee met luchtwassers reeds geïnstalleerd, maar ook twee stallen waar nog geen luchtwassers op staan. Het huidige beleid dwingt hem om voor 1 januari 2022 twee extra luchtwassers te plaatsen. Zijn onmogelijke dilemma: ik kan de investering van 200.000 euro niet terugverdienen door extra inkomsten. Maar als ik de luchtwassers niet plaats, mag ik per 1 januari 2022 geen varkens meer houden.

Resultaat: om hetzelfde te blijven doen, wordt hij opgezadeld met een jaarlijkse extra last van 20.000 euro aan rente en aflossing. En het is nog maar helemaal de vraag of de bank dit wil financieren gelet op de onzekerheid in de sector en zijn huidige schuldenpositie.

Dat de varkenshouder moet reduceren in ammoniakemissie, begrijpt hij maar hij wil wel toekomstperspectief behouden voor hem en zijn bedrijfsopvolger. Door de extra regels die gelden voor intern salderen wordt het uitbreiden in de toekomst moeilijker gemaakt. Dit bedrijf stoot nu 3.900 kilogram ammoniak uit. Volgens het Kabinet mag hij deze ruimte gebruiken om te verduurzamen en te ontwikkelen, echter de Provincie Noord-Brabant brengt die ruimte terug naar 2.175 kg.

Feitelijk mag de varkenshouder dus geen gebruik maken van zijn interne stikstofwinst omdat de Provincie hem deze extra beleidsregels oplegt waarvan nog maar de vraag is of het stalsysteem over 10 jaar is geaccepteerd. Vanwege het klimaat worden er waarschijnlijk bronmaatregelen geëist. Vervolgens is 2.175 kg stikstof vergund en tevens het plafond waar hij en zijn komende generaties mee vooruit moeten.

Om die reden lopen zijn verdiensten terug en verdwijnt definitief elke financiële ruimte om zijn bedrijf de komende jaren verder te verduurzamen. Er zijn simpelweg geen middelen om innovaties en/of eigen creatieve ideeën aangaande maatschappelijke betrokkenheid voor te financieren. Met zo'n perspectief kan hij ook vergeten dat de jonge generatie het bedrijf wil overnemen.

Als deze varkenshouder onverhoopt moet stoppen, mag hij slechts 900 kilo verkopen en moet hij ook zijn dierrechten inleveren. Een zeer trieste situatie.

Omschakelen naar biologisch is geen alternatief. Dan moet hij naast de luchtwasser nog heel wat meer investeren terwijl hij pas na een overgangperiode de wat hogere prijs voor biologisch vlees krijgt. En het is maar de vraag of de beperkte markt voor biologisch varkensvlees veel extra aanbod in korte tijd aankan.

Kortom, dit is geen gewenste situatie waarin hij altijd verliest (investeren/vermogen) in de keuze die hij maakt.

Conclusie: Indien deze boer geen financiële middelen of financiering beschikbaar heeft dan wordt hij gedwongen om miv 2022 te stoppen en daar biedt het flankerend beleid van de provincie geen oplossing

Situatie van een melkveehouder met 92 koeien

Een melkveehouder heeft een stal van 120 koeien. Het overgrote deel van stal is uit 1988. Daar kunnen 80 koeien in. Hij heeft 2010 zijn stal uitgebreid naar 120 koeien. Het bedrijf had bij invoering van het fosfaatrechten stelsel 100 koeien. Na invoering van het fosfatenstelsel heeft hij nu nog 92 koeien zijn stal.

Uiterlijk 1 januari 2022 moet zijn jongveestal en het oudere gedeelte van de melkveestal zijn aangepast, maar er is nog geen enkel systeem van jongvee beschikbaar. De eerste stap voor z'n nieuwe stal is het aanvragen van een vergunning. Maar dat kan niet zolang niet duidelijk is wat voor stal hij gaat bouwen. En hij kan geen investering voorbereiden in een stal die nog niet bestaat.

De melkveehouder heeft geïnvesteerd voor 20 koeien, maar door de fosfaatregelgeving houdt hij nu maar 92 koeien. Bovendien moet hij nog eens 100.000 euro extra investeren in een andere vloer voor een deel zijn melkkoeien en het jongvee om te voldoen aan het Brabantse veehouderijbeleid.

Bij een totale omzet van 300.00/350.000 euro houdt hij geen inkomen over om zelf van te leven of om te investeren in biodiversiteit, circulariteit en dierenwelzijn.

Het bedrijf heeft nu een stikstofplafond van 1560 kg. Het bedrijf moet een nieuwe Wnb vergunning aanvragen omdat de jongvee stal en een deel van de melkveestal aangepast moet worden.

Als het bedrijf intern saldeert houdt het 13.00 kg over. Hij krijgt dus veel minder ruimte voor ontwikkeling. Als het bedrijf stopt houdt het uiteindelijk maar 490 kg over om te verhandelen naar andere veehouderijbedrijven of andere economische ontwikkelingen. Door deze ontwikkeling daalt zijn bedrijf enorm in waarde en is het nog maar de vraag wat de markt overheeft voor de waarde van de stikstofrechten op dat moment.

Conclusie: Indien deze boer geen financiële middelen of financiering beschikbaar heeft dan wordt hij gedwongen om miv 2022 te stoppen en daar biedt het flankerend beleid van de provincie geen oplossing.

Standpuntenlijst

Brabantse veehouderijbeleid 2022

Onze grens is bereikt. Ons ongenoegen is groot en we voelen ons geslachtofferd en geschoffeerd. Dat hebben alle boeren en tuinders die vrijdag 11 oktober jl. in Den Bosch aanwezig waren op het provinciehuis duidelijk laten horen. Dat zoveel boeren daarvoor hun bedrijf en hun werk in de steek lieten, is een niet mis te verstaan signaal hoe diep het gevoel van onrechtvaardigheid jegens de overheid zit.

Boeren willen blijven bijdragen aan een realistisch en evenwichtig milieubeleid in Brabant waarbij burgers kunnen wonen, bedrijven kunnen draaien en auto's kunnen rijden. Beleid waarbij boeren die dat willen, kunnen blijven boeren.

Dat is alleen mogelijk als het beleid aan een aantal voorwaarden voldoet:

1. Wij eisen dat de data van 1 april 2020 en 1 januari 2022 voor het indienen en realiseren van de vergunningen van tafel gaan. Het Provinciaal beleid mag niet strenger zijn dan het landelijk landbouwbeleid.
2. Met bijgevoegde voorbeelden maken we duidelijk dat wat de provincie Noord Brabant en het kabinet willen desastreus uitpakt voor veel van onze bedrijven. Bovendien kunnen we niet meer investeren in de maatschappelijke opgave zoals dierenwelzijn, biodiversiteit en klimaat. Het traject dat we momenteel volgen is simpelweg niet realistisch, haalbaar en betaalbaar is vragen wij tijd en innovatiekapitaal. Wij kunnen dit niet realiseren zonder innovatiekapitaal en financiële middelen!
3. Wij staan voor een duurzame landbouw met een zo laag mogelijk uitstoot stikstof in 2028. Die afspraak uit 2010 willen wij nakomen mits de Provincie dat ook doet. Het veehouderijbeleid in Brabant gaat ten koste van onze concurrentiepositie in Nederland, Europa en de wereld.
4. Wij zijn voor een gebiedsgerichte aanpak met de boer en tuinders waarbij perspectief wordt geboden aan alle gebruikers van dat gebied.
5. Wij staan volledig achter het invoeren van een drempelwaarde van 1 mol waardoor 80 procent van de vergunningen voor bijvoorbeeld woningen, economische activiteiten en landbouw snel kan worden toegekend. Ook het probleem van weidegang is daarmee grotendeels opgelost.
6. Bij intern en extern salderen moet er geen koppeling komen met dier- en fosfaatrechten. Met een koppeling komt de stabiliteit en continuïteit van bedrijven in het gedrang.
7. Bij intern en extern salderen moet de latente ruimte in tact blijven. Deze behoort toe aan de veehouder. Dit is noodzakelijk om ruimte behouden voor investeren in duurzaamheid, innovaties en bovenal bedrijfsopvolging naar de nieuwe generatie(s).
8. ZLTO houdt onverminderd vast aan de rechtszaak die zij voert jegens de Provincie over de besluiten van 7 juli 2017 waarbij de juridische houdbaarheid en de haalbaarheid ter discussie staan.
9. Bij het meten en monitoren van stikstofdeposities moet beter onderzocht worden wat de daadwerkelijke emissie, verspreiding en neerdaling voor effecten heeft van de soorten stikstof (NOx en NH3) gelet op de diverse sectoren en Natura200 gebieden.

Daarnaast moet een gedegen onderbouwing plaatsvinden van dan de te nemen maatregelen getoetst op effectiviteit, haalbaarheid en betaalbaarheid. Dat is absoluut noodzakelijk om draagvlak te vinden en vertrouwen terug te krijgen.

10. Wij geloven in 'Boeren hebben een Oplossing'. Dat geldt voor de maatschappelijke opgave van CO₂ opslaan, dierenwelzijn, biodiversiteit, kringlooplandbouw en het maatschappelijk draagvlak! Boeren willen hierin investeren zodat ook voor de lange termijn verduurzaming van de sector wordt geborgd met het oog op bedrijfsopvolgers. Met de huidige voorstellen is dit onmogelijk. Het zal leiden tot ontwrichting van het platteland met alle gevolgen van dien.